

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Bacillusvilág.

Amyit teszen élni, mint küzdeni a létért. Az ember léte a küzdelmek hosszu sorának összege; minden egyes lény részt vesz ezen küzdelemben. Az állatok, valamint a növények nemcsak egymással vivnak harcot, hanem önmagukkal is. Egy és ugyanazon faj egyénei kelnek harcra, ösztönük a létfentartás, a megélhetés. A gyengébb elbukik, az erősebb érdekeit megvalósítja s az által, hogy saját énjét érvényesíti, ösztönszerűleg biztosítja saját fajtát.

Az őskori ember barlangokban tanyázott, kőparittyá, fabunkó voltak fegyverei, ezekkel szállt szembe ellenségeivel. A mai civilizált ember fegyvere a szellem, ez rugója összes fizikai cselekményeinek; a szellem segédelmével győzedelmeskedett és emelkedett a többi állatok színvonalára fölé. Régente a brutális erő szolgált neki eszközzül, ma megszünt a hősök kora, a hatalmas ládsákat, érepáncélokat, faltörő kosokat rég a muzeumokba cipelték s mutogatják a hősök utódjainak. A fizikai erő kora megszünt, mióta az ember megtanulta a természetben rejlő erőket hatalmába keríteni. Régente rabszolgákat tartott, ma a gőz, villanyosság, a fény, a tűz, szóval az anyag és az erő rabszolgái. Számos alárendelt állattársat igájába hajtott; de itt az ember meg nem állapodott, embertársait sem kímélte. A régi földesur jobbágyakkal dolgoztatott, míg maga bársony kereveten pihent; a szabadság eszméje azonban letörte a brutális erő által felrakott békókat, az emberi faj egyéneit egymás mellé rendelé. Egyes egyének érdekköre kapcsolatba lépett másokéval s így jött létre a társadalom, állam, egyház. A munka is életkérdés. A létfentartásból keletkezett „munka“ később megoszlott. Valamint a hangyaboly népeiségének egy része élelmet szed, más része katonai szolgálatot teljesít, a petéket a napra viszi ki költés végett stb., úgy az emberek munkaköre hasonlíthatatlanul megoszlott. Ilyen munkakör az orvosi is: az orvos célja és feladata nemcsak a beteg embert gyógyítani, hanem betegségének okát is kikutatni.

A haladás az utóbbi két évtizedben oly nagymérvű, hogy ma bizonyossá vált, miszerint a betegségek okaira nézve két csoportra oszthatók; olyanokra, melyek tisztán egyes szervezeti részek kémiai és fizikai elváltozására vezethetők vissza és olyanokra, melyeket idegen existenciák idéznek elő. Az utóbbi szerves élő lényeket bacteriumoknak nevezzük.

Mióta a publikum a bacillusokról egyet-mást meghallott, azóta borsózik neki a háta, ha csak nevét is emlegetik. Kolera, tifusz, tüdővész és isten tudja micsoda bacillus az ördögnél is csodálatosabb dolgok. S ha kérdi az ember a sopánkodó nem szakembert, hogy hát mi is az a bacillus, hát rá vágja breve, hogy: kukac. Ez általános vélemény; pedig téves, helytelen. Hiszen megköszönne akarmelyik kukac ezt a barátságot, mikor a bacillus neki is csak olyan ellensége, mint nekünk embereknek. Nos mi kimondjuk, hogy a bacillusnak semmi köze a kukachoz s ez vele nem is áll rokonságban, hanem a bacillus növény, még pedig gomba. Gomba a protophyták osztályából való. Levélzöldnélküli egy sejtes szerves növények; ezen gombákat bacteriumoknak mondjuk, a bacillus pedig csak válfaja az előbbieknél; így aztán tisztában volnánk, hogy mit értsünk bacterium, illetőleg bacillus alatt.

Az ilyen bacteriumok formája különböző; sok olyan, mint a gömbölyű pont (Sphaerobacterium) vagy vesszőforma (Micro és Desmobacterium), más meg a dugaszhozó-csavarhozó (Spirillum) hasonlít. Tehát a bacteriumok különféle válfajokra oszlanak, utóbbiak pedig egyénekre. Felette érdekes, hogy hogyan jutottak tudásaink arra, hogy mi-ben és mennyiben különböznek ezen egyének egymástól. Mindenekelőtt külön tenyésztették különféle anyagokon pl. burgonyán, kocsonyán, tejben, vízben, vérben stb. Aztán megfigyelték, vajjon alkalmas-e a talaj továbbfejlődésükre, szaporodnak-e

vagy kihalnak, mely hők kedvező rájuk nézve, szeretik-e a levegőt vagy nem, egy szóval életfeltételeiket igyekeztek megállapítani. Egy — más bacterium színes festanyagot választ ki, a kocsonyát felolvasztja. Mindenesetre a legfőbb jelleg a beosztásra nézve az, vajjon élőlényeken élnek-e, vagy kizárólag bomlásban levő szerves étellel talajban; a gombák, mint tudjuk, legnagyobb részét rothadó, tehát bomlásban levő szerves anyagon élnek és a pusztá földből, mint egyéb növények, meg nem élhetnek; de ezen gombák az emberre nézve nem igen veszedelmesek, sőt legtöbb teljesen ártalmatlan. Számos ilyen gombafaj otthonos gazdaságunkban; az édes tej megsavanyosodását az bizonyos gombafaj idézi elő; egy másik a must erjedését, a bor megecetesedését eszközlí. A közönséges kovász pedig nem egyéb, mint ilyen bacteriumok milliói. Mily fontos szerepet visznek ezen gombák s jutott-e valaha eszébe valakinek ellenük irtó háborút viselni? — Soha; sőt ellenkezőleg mi mesterségesen szaporítjuk s hasznos tulajdonságait kiaknázzuk.

Egészen másképp áll a dolog azon bacteriumokkal, melyek a rothadást idézik elő. Ezeknek már ellenségeik vagyunk; kivált a jó gazdaasszony pláne mennyire gyűlöli a penészt; melyek azonban a rothadást előidéző gombáktól lényegesen különböznek. A gyakorlat már megtalálta az ellenszert; az annyira kedvelt dunsztot órahosszat szoktuk főzni, mert a tapasztalás mutatja, hogy a főtt dunszt, ha jó be van kötve, levegő nem éri és száraz helyen áll, meg nem penészedik. Ez természetes; a víz 100° Celsiusnál forr, ez a hőség pedig minden gombát megöl; újabban salycilsavat tesznek bele, amely szintén megöli a gombákat és vegyi rokonságban áll a karbolla. Hanem akad aztán rossz gazdaasszony is, aki nem elégszik, ha a dunszt jó, hanem főelve, hogy szép legyen; hogy büdös és ártalmas, az mellékes. Nem csoda, ha némely kisasszony az oszonna után felborul és elájul. Hülygemények t. i. a mennyire csak lehet, fűzik magokat; ilyenkor a gyomruk a szó szoros értelmében össze van lapitva; ha aztán megozsomáznak, a megévtet jőzül kénes körte stb. nem mehet a gyomrukba, hanem a bázsing alsó részében megakad, ha aztán hazamennek, otthon legelőször levetik a derékot és aki jól megfigyeli (persze mindenkinek nem lehet alkalma), gyönyörrel hallhatja, hogy sétál be az oszonna kotyogva a bázsingból a gyomorba. Sok gyenge idegzetű hülyg ezt a nyomást ki nem állja, elájul; a mama mindig eltalálja az orvosságot, Ilma kisasszonyt hamar kiviszik friss levegőre — a garde de robesba. — No de elég ebből; még a szerkesztő uramék megtalálnak haragudni, hogy ezen cikkemben a bacillusokkal és a kisasszonyokkal csak úgy dobáldozom. Bocsánat utóbbiaktól indiskréciómért! — Emlegettem, hogy a rothadást is gombák idézik elő. A híres Pasteur ereszt számos kísérletet tett s meggyőződött, hogy a rothadást csak bizonyos bacteriumok idézik elő, de ezek sem igen veszedelmesek az emberre nézve. Mindenesetre feloszlásnak indult husneműek mérgesen hatnak, ha felemésztetnek, így pl. a szegény sorsubbaknál számos mérgezési esetet konstatáltam magam is, régi kolbász emésztése után. A legújabb kísérletek után itélve, bizonyos, hogy a rothadást előidéző bacterium direkt nem veszedelmes, hanem az általok kiválasztott vegyi váladékok által, melyek mint igen erős mérgek hatnak. Sikerült ezen bacteriumok által kiválasztott anyagokból a következő intenzív mérgeket izolálni: Sepsin, Putridin, Neurin stb. Ezen alkaloid mérgeket Ptomainoknak keresztelte el a tudományos világ. Ezen bacteriumok tehát már pathogének, azaz betegséget okozók. Mindezen gombák nem tanyáznak normaliter az élő emberi testen, vagy ha igen, úgy csak az emésztési szervezetben és itt kárt nem is okoznak. Főleg a szájban élnek, millió számra, minden következmény nélkül.

Az emberiségre azonban azon bacteriumok a legveszedelmesebbek, a melyek csakis élő lényeken tanyáznak. Ezek már specifikus hatásuk és eredményükben önálló tünetű betegségeket idéznek. Elterjedésük óriási, hozzászámítva a többi

nem élő lényeken tanyázó gombákat. A nem pathogen gombák főleg álló vízben, a föld legfelsőbb rétegeiben (1 m. mélységben a föld teljesen mentes a bacteriumoktól s ezért ment a forrásvíz tőlük), pecegödörökben, fülledt levegőben fordulnak elő. A pathogen (az emberben tanyázó bacteriumok) gombák egy élő lényről a másikra átmennek és az általok előidézett betegségeket infectiós betegségeknek nevezik. Csak nagyjában szándékunk ezekről szólni s témánkul egy jövő cikkben választjuk.

A genyedet többféle pontalaku (ezért nevezik őket latin nevíkőn coccusoknak, míg a vessző formájú gombákat bacillusoknak mondják) bacterium idézi elő, ugyanis a Staphylococcus pyogenes és a Streptococcus pyogenes válfajai. Az orbánc, egyiptomi szembetegség, a tüdőlob, difteritisz, mind pontalaku gombák által idéztetnek elő; a lépfenét, béltífuszt, tüdővérszt, takonykört stb. bacillusok okozzák; a kolera, vértífuszt, dugaszhozó alakú gombák jelenléte folytán következik.

A mint látjuk tehát, ezen gombák mind veszedelmes ellenségei az emberiségnek. Legapróbb lények, melyek csak ezer- meg ezerszeres nagyításban láthatók; láthatlan ellenségek, míg nagyító üvegeinkkel létezésüket fel nem fedezték a tudósok. Volt idő, mikor mesének tartották, hogy ily apró lények ölhetik meg az embert; manap a leghitlenebb Tamás sem tagadhatja meg a tudomány vívmányának valóságát. Ezen felfedezések a régi medika elméleteinek legnagyobb részét döntötte meg, forradalmat idéztek elő az orvosi világban, forradalmat, mely az orvosi tudományt a salaktól megtisztította, a tudatlanságot, önhiúságot legyőzte s helyette az észszerű kutatást világitó fákllyaként állította fel.

Thim József.

2348. szám. Bács-Bodrogh vármegye alispánjától. alisp. 1889.

Több sürgős ügynek elintézése rendkívüli törvényhatósági közgyűlésnek megtartását tévén szükségessé és ennek határidejéül öméltsága a főispán ur által folyó évi február hó 5-ik napja tüzetvén ki, van szerencsém a bizottsági tag urakat arról értesíteni, hogy a jelzett rendkívüli közgyűlés folyó évi február hó 5-én d. e. 9 óraker a megyei székház nagytermében fog megtartatni, és hogy azon a következő tárgyak fognak tárgyalatni:

1. Belügyminiszteri intézkvény a megyei gyámhatósági szabályrendelet módosító pótszabályrendelet tárgyában.
2. Alispáni előterjesztés a marhahajtó-utaknak az állategészségügy rendezéséről szóló törvény értelmében leendő újbóli megállapítása tárgyában.
3. Alispáni előterjesztés a megyei betegápolási alap 1888-ik évi kiadásainak fedezésére a községek hozzájárulási arányának megállapítása tárgyában.
4. Alispáni előterjesztés a községek számvizsgáló gyűlésein működendő elnökök kijelölése tárgyában.
5. Alispáni előterjesztés Mikosevits Kanutnak almási szolgabíróvá lett helyettesítéséből származó több kiadásának megtérítésére vonatkozó remuneráció megadása tárgyában.
6. Ada község képviselőtestületének a szabadkiszenta-ó-becsei és zenta-horgosi helyi érdekű vasut építési költségeihez megszavazott 130,000 frtnyi hozzájárulási összegnek egy hosszabb lejáratu kölcsönrel leendő fedezése tárgyában.
7. Ó-Becse község által ugyanezen célra megszavazott 100,000 frt hozzájárulási összegnek hasonló módni fedezése tárgyában.
8. Mohol község által ugyanezen célra megszavazott 100,000 frt hozzájárulási összegnek hasonló módni fedezése tárgyában.
9. Ó-Kanizsa község által ugyanezen célra megszavazott 125,000 frt hozzájárulási összegnek hasonló módni fedezése tárgyában.
10. Schlagger Gyula tisztí főtgyész jelentése, néhai báró Rudits József hagyatéki ügyében tervezett egyezség tárgyában.
11. Almás község képviselőtestületének határozata, néhai báró Rudits József hagyatéka iránti egyezség elfogadása tárgyában.
12. Kunbaja község képviselőtestületének ugyanezen ügyben hozott határozata.
13. A cs. és kir. 4-ik hadtest-parancsnokság megkeresése a megyében elhelyezett 4-ik huszárezred új állomáshelyeinek kijelölése tárgyában.

1881. évi LX. t. törvény, hogy a számu végzése vára Bikár Pál en 215 frt tőke, ától számítandó kr. perköltség végrehajtás al-beesült külön-nyilvános árverés

z. kiküldést ren-nyagis Zombor-ére 1889-ik évi orája határidőül zök ezennel oly z érintett ingó- X. t. c. 107. §-a esáron alul is

ára az 1881. évi eltételek szerint r hó 20-án.

ka Lajos, végrehajtó.

k pénztár-ág YULÉSÉT uár 16-án

ében részvényesek

gyelő-bizottság

avaslat fölötti

zottság kineve-egbizás megál-ó intézkedések

zottság javas-néve.

emelés, illetve felelkezés tár-

zottság részére

rigazgató, egy g, továbbá egy tag választása. esetleges in-

zgatóság.

Követel.

	Oszt. ért.	
	ft	kr
	50000	—
	36291	68
	356	—
	147	353635 03
	—	—
	—	—
	60795	—
	152	15
	940	16
	50	—
	—	8 61
	0.75	—
	4.65	—
	8.22	—
	2.28	—
	—	—
	515288	53

Róbert s. k., könyvelő. tételben helyes-

sef s. k.,

14. Feketehegy község képviselőtestületének folyamodványa, községüknek a topolyai járásból ki-s a külai járásba való visszacsatolása iránt.

15. Milassin József, ó-becei lakos, ügyvéd felebbezése Ó-Becse község képviselőtestülete által 1888. június 4-én megtartott közgyűlésében hozott határozatok megsemmisítése iránt.

16. Tovariso, Ó-Palánka és Matheovics községeknél a községi személyzet fizetéseiről és napidijairól alkotott szabályrendeletei.

17. Torzsa községének a képviselőtestület közgyűléseinek ügyrendjéről alkotott szabályrendelete.

18. Ó-Keér község képviselőtestületének határozata az ott elszállásolt katonaság részére szállást adó épületek birtokosainak fizetendő kárpótlás iránt.

19. Czirfusz Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő átirata Krappenheim Mihály volt doroszlói tanító özvegyének nyugdíjazása tárgyában.

20. Szilágyi Mór és társai felebbezése Csonoplya község képviselőtestületének a felelős örök felfogadása tárgyában hozott határozata ellen.

21. Ugyanazok felebbezése Csonoplya község képviselőtestületének az ugarföldök bérbeadása tárgyában hozott határozata ellen.

22. Fülöp Antónia és Ollay Mária zentai tanítónők felebbezése Zenta város képviselőtestületének ötödik pótlékuk megtagadása tárgyában hozott határozata ellen.

23. Pressburger Sámuel és társai csantavéri lakosok felebbezése Csantavér község képviselőtestületének a községi pénzek elhelyezése tárgyában hozott határozata ellen.

24. Mélykut és Jankovác községek határozatai a felállítandó távirda állomáshoz megajánlott hozzájárulási összeg tárgyában.

25. Baracska község képviselőtestületének a felállítani rendelt iskola tárgyában hozott határozata.

26. Bácsújfalú község képviselőtestületének a kataszteri birtokok rendezése folytán felmerült költségek fedezése tárgyában hozott határozata.

27. Karavukova község képviselőtestületének a kir. adószedő és közpénztárnok fizetésének felemelése tárgyában hozott határozata.

28. Ó-Keér község képviselőtestületének egy községi irnoki állás rendszeresítése tárgyában hozott határozata.

29. Uj-Palánka község képviselőtestületének a községhez kibővítése tárgyában hozott határozata.

30. Bács község képviselőtestületének a vásár állásra szükséges 5 hold föld megvétele tárgyában hozott határozata.

31. Kula község képviselőtestületének a csendőrlaktanya kibővítése tárgyában hozott határozata.

32. Kovil-Szt.-Iván község képviselőtestületének Milivojevič Nedeljko részére eladott ház hely tárgyában hozott határozata.

33. Béregh községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

34. Kolluth községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

35. Cservenka községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

36. Tisza-Földvár községének az ottani örökkel kötött szerződése.

37. Kulpin községének az ottani felelős örökkel kötött szerződése.

38. Ns.-Militics község kérvénye behajthatlan 17 frt 70 kr legelődj, 2348 frt 6 kr különféle községi adó, 198 frt 71 kr párbér, 186 frt 54 kr köz költség és 322 frt 6 kr örök-hátralék leírása tárgyában.

39. Kernyaja község kérvénye behajthatlan 12 frt 60 kr közmunkaváltásdíj hátralék leírása tárgyában.

40. Tatabáza község kérvénye behajthatlan 21 frt közmunkaváltásdíj hátralék leírása tárgyában.

41. Torzsa község kérvénye behajthatlan 54 frt 40 kr közmunkaváltásdíj hátralék leírása tárgyában.

42. Kulpin község kérvénye behajthatlan 419 frt 62 kr közmunkaváltásdíj hátralék leírása tárgyában.

43. Almás község kérvénye behajthatlan 1495 frt 85¹/₂ kr köz költség, 512 frt 91 kr vallási és 188 frt 31 kr legelődj hátralék leírása tárgyában.

44. F.-Szt.-Iván község kérvénye behajthatlan 1901 frt 33 kr iskolaalap követelés hátralék leírása tárgyában.

45. Néhai Lindemayer Gyula volt uj-palánkai jegyző özvegyének nyugdíjsegélyben való részletése.

46. Krausz Sámuel gyakorló orvos moholyi lakos kérvénye orvostudori oklevelének meghirdetése tárgyában.

47. Bresztovác, Csantavér, Cservenka, Apatin, Petrovác, Uj-Futtak, Uj-Szivac, Bajsa, Obrovác, Kovil-Szt.-Iván, Parabut, Kis-Keér, Matheovics, Gara és Uj-Soóvé községeknek közpénztári számadásai; Goszpodince, Villovó, A.-Kovil és Titel községeknek alapítványi számadásai; Ada, Sztanisics, Bukin, Obrovác, Matheovics, Ó-Becse, Novoszelló, Uj-Szivac és Kernyaja községeknek költségvetései; N.-Palánka községének mérték-hitelesítési költségvetése; Tatabáza és Csurogh községeknek pótköltségvetései.

Kelt Zomborban, 1889. évi január hó 26-án.
Schmausz Endre,
alispán.

Hirek.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Simonyi Sándor zombori kir. törvényszéki díjnyokot a helybeli kir. járásbíróhoz irnokká nevezte ki.

Meghívó. A Bács-Bodroghvármegyei Gazdasági Egyesület évi rendes közgyűlését február hó 3-án (vasárnap) délelőtt 10 órakor, a vármegyeház kis tanácskozási termében tartja, melyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk. Kelt Zomborban, 1889. január 27-én. Schmausz Endre, elnök. Rombay Dezső, titkár. — Tárgyak: Jelentés az egyesület múlt évi állapotáról és működéséről. — Pénztári jelentés. — Számvizsgáló bizottság jelentése. — Munkatervezet megállapítása 1889-re. — Költségvetés 1889-re.

Pályázat. Az újvidéki kir. törvényszéknél segéd-szolgái állás van fűrészesben, melyre február 25-iki határidővel pályázat van hirdetve.

Nyilvános köszönet. A zombori jótékony magyar négyeletnek f. hó 19-én jótékony célra rendezett thea-estélye 349 frt 85 kr bevétel és 217 frt 63 kr kiadás mellett 132 frt 22 kr tiszta jövedelmet mutat fel, mely szép eredmény a nagyérdemű közönség minden megterhelhetése nélkül érte el. A minden tekin-

tetben szépen sikertült estély létesítése és eredménye főképen a rendező bizottság elnökének, Mihályi Jánosné urnó öngyűségének és a rendező bizottságnak, u. m. Schöffner Károlyné, Wolf Mária és Gräff Nikázné urnók érdeme. A kiszolgálásban Dömötör Pálné, Kósa Jánosné, Karvázy Ottilia, Wolf Mária, Gräff Nikázné és Trischler Ferencné urnók asztalainál a következő kisasszonyok buzgólkodtak: Csenkey Mariska, Ferics Klemike, Késmárky Ilonka, Gallé Gizella, Wundszám Gizella, Pocskay Ilonka, Schöffner Angelina, Frey Fanny, Kocsis Etelka, Wolf Ida, Jerkovic Zsófia, Falcione nővérek, Thim Antalka, Lang Zsófia, Tessenyi Flóra és Schneiderbauer Elza. A pénztári teendőket Schöffner Károlyné, Késmárky Béláné, Wundszám Kornélia és Tápay Istvánné urnók voltak szívesek ellátni. Felülfizetni kegyesek voltak: Pilaszánovics Mátás 10 frt, Szemző Gyuláné 5 frt, Barthal József 5 frt, dr. Spitzer Mór 2 frt, Fernbach József 2 frt, Esztergamy Borbála 2 frt, dr. Csiesáky Mihály 2 frt, dr. Czvetkovics Péter 1 frt, Hoffmann Frigyes 1 frt, dr. Sztrilics 1 frt, dr. Vuics 1 frt, Theisbauer Antalné 1 frt. Az estély világitásához hozzájárulni szívesek voltak: Mihályi Jánosné, Latinovits Irén és Szilágyi Mórné 2—2 font négyes gyertyát. Egy-egy fontot: Schöffner Mária, Stvertceky Augusztá, Schlieszer Berta, Sándor Béláné, Szemző Gyuláné, Szemző Istvánné, Athanazkovits Eliz, Molnár Anna, Rátai Kornélia, Husvéth Istvánné, Lang Magdolna, Schmausz Endréné, Dobák Béláné, Longauer Berta, Dömötör Pálné, Beke Enyedy Irma, Enyedy Eugenia, Paracetits Fanni, Város Lászlóné, Auer Borbála, Uhlarik Jánosné, Thim Antónia, Bergmann Agostné, Joksmann Izabella, Fernbach Bálintné, Karácson Gyuláné, Kósa Jánosné, Schneiderbauer Vilma, Hável Józsefné, Wolf Esztergamy Mária, Jakobsits Laura, Bieliczky Károlyné, Schmittbauer Teréz, Barthal Stefánia, Kozma Lászlóné, Heinecz Kálmáné, Györgyovanszky Györgyné, Esztergamy Hermína, Esztergamy Borbála, Hauke Imréné, Frey Julianna, Hameder Györgyné, Bittermann Nándorné, Rudics Mihályné, Wundszám Sándorné, Korics Eszter, Alföldy Gedeonné, Sztipits Mária, Blumenthal Zsófia, Szilágyi Mórné, Dalnay Hedvig, Sztrilics Mihályné, Kekezoovits Emma, Késmárky Etelka, Gräff Nikázné, Falcione Gusztávné, Margalits Edéné, Spitzer Mórné, Halm Ervinné, Trischler Ferencné, Karvázy Ottilia, Vojnits Berta, Jerkovic Zsófia és N. N. — Fogadják a rendező bizottság elnöke Mihályi Jánosné urnó öngyűsége, a rendező bizottság tagjai, az asztalnál felszolgáló urnók és kisasszonyok, a kegyes felülfizetők, a világitáshoz hozzájárultak, egyezőval mindazok, akik a jótékony cél iránti tekintetből az estély sikerének emeléséhez bármily módon hozzájárulni kegyesek voltak, a zombori jótékony magyar négyeletnek melyen átértett, legáltalában köszönetét. Zombor, 1889. január 26-án. Esztergamy Borbála, négyeleti elnök.

Sajtó esküdtészi tárgyalás volt f. hó 24-én Budapesten a Fortunában. A panaszos Kohn Sámuel zentai kereskedő rágalmasz miatt emelt vádat a „Zentai Ellenőr” szerkesztője Reitmann Ferenc ellen, a ki lapjában azt írta a magánvádlóról, hogy hamisan tanuskodott. A bizonyító eljárás hamarosan véget ért, mert a sajtóbírósg nem hallgatta ki a vádlott tanuit, a kik állítólag azt igazolták volna, hogy a panaszos csakugyan hamis vallomást tett az alispán előtt a községi választások után megindított vizsgálatok alkalmával. A védelem főképen azon erősködött, hogy a „hamis tanuzás” kifejezés az inkriminált közleményben nem jogszós értelemben volt használat, mert nem bíróság előtt tett, hittel erősített vallomásról volt szó. Az esküdtészek hosszas tanácskozás után 9 szóval 3 ellen bűntelnek mondotta a vádlottat, mire a sajtóbírósg (elnök Székács Ferenc) felmentő ítéletet hozott. A 427 frt eljárási költséget magánpanaszos tartozik megfizetni.

Leszúrta. Szabadkán Molnár Mihály közös hadseregbeli katona, oldalfegyverével leszúrta Lányi Mihályt.

Kimutatás az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület lobbogója részére Bács-Bodrogh t. e. vármegyék alispánjához betérjlesztett gyűjtőkövek és pénzüsszegekről: Zsupánszky Lyubóné ivén Ó-Szivacon 9 frt 30 kr, Zimmermann Györgyné ivén Kolluthon 10 frt 20 kr, Kaich Mariska ivén Ns.-Militicsen 10 frt 40 kr, Poór Józsefné ivén Uj Szivacon 28 frt, Preszly Jánosné ivén Kernyajan 1 frt 50 kr, Bosnyák Jánosné ivén Bezdánban 13 frt 60 kr, Goldschmid Davidné ivén Bezdánban 8 frt, Fülöp Regina ivén Sztanisicsen 12 frt 60 kr, Lovász Istvánné ivén Csonoplán 9 frt 60 kr, Jung Antalné ivén Gákován 13 frt 10 kr, Szende Lőrincné ivén Krusevlyán 2 frt 80 kr, Vucsetits Erzsébet, Weiss Fáni és Hirtenstein Viktória ivén Csuroghon 20 frt 50 kr, Jovánovitsné-Sudár Matild ivén Csuroghon 2 frt 50 kr, Ó-Soóvé községe 2 frt, Sigmund Góntér Ó-Soóvén 1 frt, Fammler Emma ivén 2 frt, Arnold Károly ivén B.-Kereszturon 1 frt 50 kr, Szaich-Antal Irén ivén Kátyon 11 frt 90 kr, Vracsarits Glisóné ivén K.-Szt.-Ivanon 3 frt 50 kr, Veninger Mihályné ivén Tiszakálmánfalván 10 frt, Knyaskó Ilonka ivén Titelen 9 frt 65 kr, Nagy-Sorok Anna ivén Felső-Kovilon 10 frt 50 kr, Leiszter Riza ivén Uj-Futtakon 7 frt 40 kr, Mihálovits Sándorné ivén Uj-Futtakon 8 frt, Mátéhazi Matkovits Ida ivén Zentán 10 frt, dr. Nagy Kálmáné ivén Moholyon 21 frt 60 kr, Ofner Lipótné ivén Moholyon 28 frt 10 kr, Mikosevits-Perezal Antalné ivén Moholyon 24 frt 50 kr, Cziráky Erzsébet ivén Martonoson 8 frt 40 kr, Ada községe 5 frt, Jablonszky Miksáné 1 frt, Weinrich-Deogárod Matild ivén 9 frt 30 kr, Simon Janiné ivén Pacséron 9 frt, Császár Ilonka ivén Topolyán 7 frt 50 kr, Szilvány Jánosné ivén Bajsán 14 frt 60 kr, Cziráky Józsefné ivén Kis-Hegyeken 21 frt, Kunszabó Antalné ivén Ó-Morovicán 14 frt, Radimetzky Viola ivén Topolyán 12 frt 50 kr, Bakay Károlyné ivén Feketehegyen 10 frt 80 kr, Uj-Verbász községe 5 frt, Zányi Józsefné ivén Veprovácón 5 frt, Kovács Dezső ivén Kulán 22 frt 10 kr, Hartmann-Müller Krisztina ivén Uj-Soóvén 4 frt 20 kr, Cservenka községe 2 frt, Payerle Hermína ivén Bukinban 12 frt 30 kr, Harlikovits Laura ivén N.-Palánkán 2 frt 50 kr, Michelsz-Raichl Róza ivén 10 frt 50 kr, Nagy Istvánné ivén 10 frt, Luszkanézy Anna ivén Kucurán 5 frt 50 kr, Gyarmathy Ferencné ivén Filipován 16 frt 03 kr, Mihálovits Mihályné ivén Bácsban 14 frt 10 kr, Trischler Ferencné ivén Hódsághon 5 frt 80 kr, Belohorszky Kornélia ivén Bácsújfalun 11 frt 10 kr, Radouysch Endréné ivén Rác-Militicsen 11 frt 10 kr, Schumacher Paulina ivén Hódsághon 7 frt 10 kr, Ertl Józsefné ivén Bácsban 8 frt 20 kr, Popovits Milánné ivén Laliton 2 frt 40 kr, Szalay Józsefné ivén Parabutyan 17 frt 20 kr, Rumbach Mihályné ivén Karavu-

kován 6 frt, öz. Hevesy Károlyné ivén Vajszkán 5 frt, Jusits Lajosné ivén Hódsághon 5 frt 20 kr, Márfy-Scultéty Natália ivén Apatinban 13 frt 20 kr, Dömötör Hugóné ivén Apatinban 5 frt 50 kr, Gaiszt Béláné ivén Doroszlón 19 frt 50 kr, Berecz Károlyné ivén Bogojeván 10 frt, Gräber Gyuláné ivén Szóntán 20 frt, Horváth Józsefné ivén Kupuszánán 8 frt 45 kr, Szedresy Károlyné ivén Ó-Sztafáron 22 frt, Múró Ambrusné ivén Baracsán 9 frt 20 kr, Neszmirák Mátyásné ivén Rigycán 16 frt 15 kr, Kuts Ádámné ivén Csataalján 10 frt 30 kr, Auer Ferencné ivén Csávolyon 21 frt 40 kr, Czabai Horváth Maténé ivén Felső-Szt.-Ivanon 12 frt 80 kr, Grosser Lajosné ivén Béreghen 10 frt, Paul Józsefné ivén Szántován 6 frt 10 kr, Kulnesich szül. borsódi és katymári Latinovits Emma ivén Borsódon 9 frt, Antal Ilka ivén Bikityén 4 frt 30 kr. Összesen 793 frt 78 kr, azaz: hétszáz kilencvenhárom frt 78 kr o. é. Zombor, 1889. évi január hó 25-én. Schmausz Endre s. k., alispán.

Igazi árvák. Ó-Becsén Feszli Ignác volt közyám halála után arra a szomorú tudatra ébredtek, hogy az elhunyt közyám az árvák pénzét erősen megdézsmálta, amennyiben az árvák pénzéből nem kevesebb, mint 11,110 frt hiányzik készpénzben; azon felül van még 64 drb oly kétes kötelezvény 13,982 frt 17 kr értékben, melynek nagyobb része semmit sem ér és így a teljes hiány 24,092 frtot tesz ki.

Vesztett kutya garázdálkodott a napokban Paliesson s Bózsó eszós feleségét megmarta. A vesztett állatot eddig nem sikerült még agyonitni.

A fattyu sorsa. Gyurgyevon Nyeradi Anna ottani özvegy asszony a napokban fiugyermeget szült, kit, hogy szégyenét elpálástolja, megfojtott s az ölben elásott. Az elüljáróság azonban észét vette a dolagnak, házkutatást tartott s a meggyilkolt gyermeket meg is találta. A bűnös asszony kérdőre vonatván, azt vallotta, hogy gyermekét halva hozta a világra. A szabályi kir. járásbírósg által elrendelt boncolás azonban kiderítette, hogy a fiú élve született. A gonosz anyát letartóztatták.

Öngyilkosság. Szabadkán Pivaresek Pál ottani lakos f. hó 21-én ismeretlen okból revolverrel agyonlötöte magát.

Az E. M. K. E. lobbogójára dr. Pájer Ferencné gyűjtőkövet adakoztak: dr. Pájerné 1 frt, Kubeschné 1 frt, Reisz Jánosné 1 frt, Krämer Ferencné 1 frt, Inglicshofferné 1 frt és Tiefenbach Miklósné 1 frt, összesen 6 frt, mely összeg Palánkára Csupor Gyula főszo-lgábiró urhoz küldetett.

Közygűlés. A zombori polgári kaszinó-egylet f. évi január hó 27-én közgyűlést tartott, mely alkalommal az egylet tisztikara és választmánya az 1889. évre a következő: Elnök: Schmausz Endre. Alelnök: Husvéth István. Jegyző: Popovits Sebő. Pénztáros: Heindlhofer Róbert. Igazgató: Valter Nándor. Aligazgató: Thum Vince. Ügyész: Lippert Ferenc. Választmányi tagok: Blumenthal Lajos, Esztergamy Károly, Fejér Gyula, Fernbach Bálint, Bergmann Agoston, Gottlieb Márton, Frey Imre, dr. Hável József, dr. Csihás Benő, Lang Flórián, Odry János, Pribil Ernő, dr. Vadas Kálmán, Roheim Károly, Schöffner József, Sztrilich Zsigmond, Tárcazy Mór, Molnár István, Vuics A. Miklós, Bittermann Nándor. — A pénztárosi jelentés pedig így szól: Kimutatása a zombori polgári kaszinó-egylet pénztári állapotának 1888. december hó 31-én. Bevétel: Készpénz maradvány 1887. végével 517 frt 61 kr. Kötvény maradvány 20 frt. Alapító tagdíjak 10 frt. 1887. évi tagdíjhátralékok 203 frt. 1888. évi tagdíjak 915 frt. 1888. évi havi tagdíjak 30 frt 50 kr. Kartyajövedelem 1035 frt 80 kr. Tekeasztal-jövedelem 153 frt 62 kr. Tekepálya-jövedelem 50 frt 47 kr. Bankett-jövedelem 12 frt. Eladott hírlapokért 131 frt 60 kr. Összes bevétel 3079 frt 60 kr. — Kiadás: 1882. évi kölcsön Schöffner J. urtól 500 frt. Ezen kölcsön után 1 évi 5% kamat 425 frt. Az egyleti szolga fizetése 320 frt. Egyenes állami adó 41 frt 02 kr. Tőkeamat s városi pótlék 167 frt 70 kr. Hírlapokra 305 frt 41 kr. Házfelszerelési kiadások 68 frt 61 kr. Háztartási kiadások 564 frt 93 kr. Fűtőanyagokért 345 frt 36 kr. Vízhozadást 30 frt. Tűzkár elleni biztosításért 17 frt 45 kr. Beszedetlen tagdíj leírások 126 frt. Összes kiadás 2911 frt 48 kr. Levonva a kiadás összegét a 3079 frt 60 kr bevételből, készpénz maradvány 168 frt 12 kr. — Méréleg: Követelés kötvény maradványban 20 frt. Alapító tagdíjakban 85 frt. Tagdíjhátralékokból 267 frt. Összesen 372 frt, ehhez a készpénz maradvány 168 frt 12 kr, összes álladék 540 frt 12 kr. — Tartozás: 1882. évi kölcsönre Schöffner J. urnak 8500 frt. A kaszinói dalárdának 400 frt. Összesen 8900 frt. A követelést a tartozással egybevetve, mutatkozik az 1888. év végévi hiány 8359 frt 88 kr o. é. Zomborban, 1889. évi január hó 7-én. Heindlhofer Róbert, egyleti pénztárnok. — A jelen kezdelestről vezetett és a pénztárnoknál feltalálható számadási ügyiratok megvizsgálása után fentiek szerint a pénztári állapot hiánytalannak találtott, mívégből számadó részére az átadandók átadása után a számadási felmentvény kiadandónak véleményeztetik. Zombor, 1889. évi január hó 7-én. Késmárky Béla, Csarsch Sándor, Raisz Lajos.

Gyilkosság. Ó-Becsén Kékity Mladen ottani kovács f. hó 26-án fényes nappal öz. Hadnagyev Péma 12 éves iskolás fiát megleste az utcán s puskával föbe lötte a szegény gyermeket, ki azonnal halva rogyott össze. Hogy mi vihette a kovácsot — kit azonnal elfogtak — arra, hogy a fiura löjjön, az még eddig ismeretlen.

Adakozás. Feketehegyen az 502. sz. aláírási iven, a budai honvédszoborra adakoztak: Pap Ferenc 1 frt 20 kr, Sziládi János, Szalay László, Vajányi Gyula, Hamel Nándor, öz. Lázár János 1—1 frt, Gáspár Mihály, Kohlenberger Pál, Németh Miklós 50—50 kr, Butor Lajos, id. Erdős János, id. Szolga István, Trepák János, Lódi Mihály 40—40 kr, Kohn Lajos, ifj. Erdős János, Schaffer Adolf, Butor Gábor, Németh András, id. Tóth Sámuel, Gyikos Mihály, Schaffer S. Mór, id. Fehér József, Perlaki Gáborné, Lódi Sándor 30—30 kr, Soós Albert 25 kr, Molnár Mihály, Butor Mihály, Hallgató Lajos, id. Varga János, Karger Miklós, id. Józsa Ferenc, Bácsi Sándor, id. Pál János, Kasza Sándor, Beck Gyula, id. Murányi Gábor, B. Fehér Mihály, id. Fehér Mihály, Józsa Gábor, Lódi György, Gáspár Sámuel, Németh Lajos, Butor József 20—20 kr, Polgár István 12 kr, Bordás István, Vébel Lajos, Dudás János, Varga József, id. Pál Sándor, Varga Ferenc, Marberger Zsigmond, H. Fehér Mihály 10—10 kr. Összesen 17 frt 77 kr.

Halálozás. Pekárovits Gedeon volt ó-becei póstamester f. hó 25-én 83 éves korában elhunyt.

Hirdetmény. A hadmentességi díjnak 1889-ik évre leendő kivétele eljából az 1880-ik évi XXVI. t. c. 13. §-a értelmében felhívatom mindazon véd-, illetve hadmentességi díjkötelesek, kiknek az idézett törvény 2. §-a értelmében hadmentességi díjfizetési kötelezettsége még tart, miszerint a városi adóhivatalnál ingyen szerzhető nyomtatványon polgári állásukat, lakásukat, azon sorozó járás, illetőleg község nevét, melyben a törvény 1. §-ban felsorolt okok valamelyikéből a hadi (tengerészeti) vagy honvédséghelyi szolgálat alól felmentettek; azon évet, melytől fogva a felmentés számítható, továbbá a reájuk esetleg azon családfőre, kinek családjához tartoznak, a megelőző 1888. évben állandó lakhelyükön esetleg más községekben is kivített egyenes állam adók összegét hitelesen kimutatni; ezen kívül azon véd- illetve díjkötelesek, kiknek hadm. díját az idézett törvény 11. §-a értelmében a családfő fizeti, a családfő nevét és megelőző évi adóját; azon véd, illetve hadm. díjkötelesek pedig kiknek hadm. díját ugyanazon törvény 11. §-a értelmében a munka adója fizeti, a munka adó nevét és lakását, az említett városi adóhivatalnál február hó végeig törvényes következmények terhe alatt vallják be. Zomborban, 1889. évi január hó 19-én. Dr. Csihás Benő, polgármester.

Választmányi ülés. A folyó évi február hó 5-én tartandó rendkívüli közgyűlésen felveendő tárgyak tárgyalására való előkészítése eljából az állandó választmány február hó 4-én délelőtti 10 órakor a törvényhatósági tanácskozási teremben ülést tartandó.

Ujjoncozás. Az idej ujoncozás a 6. sz. hadkiegészítő ker. parancsnokság területén a következő helyeken és időben fog tartani. Titelen március 1., 2., 4., 5-én; Zsalyán 7-9. és 11-én; Kúlán 13-16. s 18-20-án; Hódáságon 22., 23., 26-30-án; Palánkán ápril 1-6. s 8., 9-én; Ujvidéken a járás részére ápril 11., 12., 13. s 15-19-én, a város részére pedig ápril 24-27. napjaiban.

Jurista-bált rendeznek Ujvidéken f. é. február 23-án. Az elnöki tisztet Lobmayer István kir. törvényszéki elnök, a bálanyát neje vállalta magára.

Gondnokság. A szabadkai árvaszék, elmebeteg Kuluncsits József városi főjegyző ideiglenes gondnokául dr. Landauer Adolf árvaszéki ügyészt rendelte el.

Hirdetmény. Bács-Bodroghvármegye alispánja részéről, az állategészségügy rendezéséről szóló 1888. évi VII. t. c. végrehajtása tárgyában a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által 1888. évi október hó 15-én 40,000. sz. a kibocsátott rendelet 83. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, miszerint a gombos-bogojevai, egy szöntai és bajmoki rakodóhoz szakértőtől Molnár József zombori lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 2 frt, míg fuvardíj cimen pedig 2 frt állapították meg. A csantavéri és topolyai rakodóhoz szakértőtől Jedlicska Lajos topolyai lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 2 frt, míg fuvardíj cimen pedig 1 frt állapították meg. A kisszállási rakodóhoz szakértőtől Bartos József kisszállási lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 1 frt, míg fuvardíj cimen pedig 2 frt állapították meg. Az almasi rakodóhoz szakértőtől Weber Mihály almasi lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 1 frt, míg fuvardíj cimen pedig 1 frt állapították meg. A bikty-borsódi rakodóhoz szakértőtől Müllender Tivadar bajai lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 2 frt, míg fuvardíj cimen pedig 1 frt 20 kr állapították meg. A kula-verbázi rakodóhoz szakértőtől Werner József u-verbázi lakos rendeltetett ki. Az egyszeri kiszállás után napidij cimen 1 frt, míg fuvardíj cimen pedig 1 frt állapították meg. — Ezenkívül vizsgálati díj fejében a fennebb hivatkozott állategészségügyi törvény végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 79. §-a értelmében a szakértőnek fizetendő még: a) szarvasmarha vizsgálata után 1—10 drbig 1 frt, 10—30 drbig 2 frt, a 30 drbon felül levő állatok darabja után még 1—1 kr. Midőn a szakértői vizsgálat külön miniszteri rendelettel más állatnemekre is kiterjesztett: b) lovak vizsgálata után a szarvasmarha tekintetében az a) pontban megállapított kulcs szerint; c) juhok, kecskék és sertések vizsgálata után 100 drbig ahány darab, annyi krajcár; a százon felül levő darabok után pedig egy-egy fél krajcár állapították meg. Kelt Zomborban, 1889. évi január hó 2-án. Schmausz Endre s. k., alispán.

Közgyűlés. A Zombori Takarékpénztár t. c. részvényesei 1889. évi február 24-én d. e. 9 órakor Zomborban az intézet tanácskozási termében tartandó XXI-ik rendes közgyűlésre ezennel tisztelettel meghívatom. A közgyűlés tárgya a következők: 1. Közgyűlési elnök választása. 2. Igazgatói jelentés az 1888-ik évi üzlet eredményeiről. 3. Az 1888. évi zárszámadások és mérleg jóváhagyása. 4. A választmány jelentése Hrabovszky József volt pénztárnoknak adott kegydíj tárgyában. 5. Az alapszabályok néhány szakaszainak módosítása. 6. Javaslat a nyugdíj-szabályok helyesbítése iránt. 7. Igazgatói előterjesztés egy tisztviselői állás szervezése és a tisztí fizetések részbeni javítása tárgyában. 8. A felügyelő bizottság választása 3 évre. 9. 12 választmányi tag választása 2 évre. Az 1888-ik évi mérleg és alólírott évi jelentése a t. c. részvényesek által a közgyűlés előtti 8 napon át az intézet helyiségében betekinthetők. Zombor, 1889. évi január 15-én. Barthol József s. k., igazgató.

Farsangi mulatság. A bajsai „polgári kör” folyó hó 22-én saját könyvtára javára zártkörű táncmulatságot rendezett, mely várokozason felül fényesen sikerült. Valóban meglepő volt kis községünk intelligenciája részéről ama pártfogás, mellyel rég idők óta elmosdott emlékeinkben visszavarázsolta azon összhangzatot, azon kedélyes baráti összejövetelt, melyet már-már diszharmonizáltak hittünk. A rendezőség páratlan fáradozásának sikerült még a legfinomabb izlést is minden tekintetben kielégíteni. A határtalan jó kedvnek különben három kitényezője volt, még pedig: 1. egy gyönyörű hölgykoszoru. 2. Vince, a topolyai első cigány zenekar híres nótái. 3. pedig a nektár üde leve. Ott láttuk a hölgyek közül: Bácsér Paula, Bene Mariska, Bene Rózsa (Hegyes), BARKÓCZY Judit (Alsó-Roglatia), Kiss Julka (Alsó-Roglatia), Kőröskényi nővérek (Hegyes), Szabovlyevics Dragana, Szilvásy Mária, Smolka Teréz (Cservenka), Stern kisasszony (Topolya), Tallósy Zsuzsanna, Altmann Józsefné, Bácsér Bettina, BARKÓCZY

Istvánné, Blagojev Szávóné, Bruck Mórné, dr. Kirez Mórné, Kriszthaber Ignácné, Neiser Adolfné, Papacek Anna, Papacek Istvánné, Szilvásy Jánosné, Szabovlyevics Milica, Stern Simonné, Tallósy Máténé, Vrablicza Bella stb. Anyagi sikere ezen mulatságnak is meglehetősen szép volt, a mennyiben könyvtárunk általa néhány kötettel fog gyarapodni. A rendes belépti díjon kívül a következő fellépítések folytak be: dr. Kirez Mór 1 frt, Kriszthaber Ignác 1 frt, Pálch Antal 50 kr, Szakál János 20 kr, ezeken kívül bajsai Vojnics István m. aljegyző úrtól 1 frtot kaptunk könyvtárunk gyarapodására, amit ezennel a legnagyobb köszönettel elismer a rendezőség.

Beküldetett. Mellékelt végszámadását az u-verbázi algymnasium építő bizottságának a gymnasium új épületének emelése alkalmából azon tiszteletteljes kérelemmel van szereszmé megküldeni, hogy azt becses lapjában közzétenni sziveskedjék. Ezzel alkalmat nyújtani akarván, hogy a kegyes adakozók adományai hováfordításáról némi tájékoztatást nyerjenek. A számadás itt következők: Az u-verbázi pártf. algymnasium új épületének építkezése iránt szerkesztett s megvizsgált 1887—88. évi végszámadása. Bevétel: Adakozások az építési alapra, algymn. építkezési pénztár s okmányok szerint 6317 frt 4 kr. Szinielőadások s hangversenyek után való tiszta bevétele 614 frt 95 kr. Nagyságos Uj-verbázi Kármán Lajos földtel. ment. ezer forintos kötvényének (kassai) értéke kamatokkal 1066 frt 93 kr. Pénztárkezelési kamatok kimutatás szerint 443 frt 53 kr. Algymnasiumi pénztárkezelésből 1400 frt. Uj-verbázi előlegezési egylettől két váltóra felvett kölcsön 2000 frt. Adományozott égetett téglákban, mérnöki kiszámítás szerint, értékük 258 frt 50 kr. Eladott régi téglák után 24 frt 80 kr. Elárverezett fák s régi butorok értéke 72 frt 69 kr. Összesen: 12,198 frt 44 kr. Kiadás: Urban Konrad válalkozónak készpénzben, nyugták szerint 9473 frt 36 kr. Munkatöbblet, levonva a munkakevesletet mérnöki kiszámítás szerint 366 frt 97 kr. Dávid Jakab ácsmesternek a telek bekerítése s ennek befestéséért 268 frt 55 kr. Broek és dr. Kuthy mérnökök díjazása 270 frt. Kövezés, föld s salak bórda kimutatás szerint 241 frt 12 kr. Beruházás- s taneszközökre kimutatás szerint 916 frt 90 kr. Emlékkö-költségek 22 frt 62 kr. Adományozott égetett téglák felhasználása, mérnöki kimutatás szerint 258 frt 50 kr. Különféle költségek okmányok szerint 62 frt 46 kr. Kamat 2000 frtnyi kölcsön után 81 frt 77 kr. Napszámok s postaköltségek kimutatás szerint 50 frt 33 kr. Pénztári maradvány 185 frt 87 kr. Összesen: 12,198 frt 44 kr. T. F. Uj-Verbász, 1888-ik évi december hó 31-én. Broek Ewald s. k., építési mérnök. Delhaes Rigaud s. k., pénztáros. Urban Konrad s. k., vállalkozó. E zárszámadás, a könyvet és az okmányokat megvizsgálva, helyesnek találtam. Kelt Uj-Verbászon, 1889. január hó 12-én. Wagner I. György s. k., ép. bizotts. elnök. Mokry Viktor s. k., bizotts. tag. Stock Henrik s. k., ép. bizotts. ellenőr. Schuch Károly s. k., ép. bizotts. tag. Róth Károly Tivadar s. k., bizotts. tag.

Az idej ujoncozás időpontjára nézve nem történt ugyan még — s a véderő-törvényjavaslat tárgyalásának jelenlegi stádiumában nem is történetbe — semmiféle intézkedés, de annyit már ma határozottan állíthatni, hogy ez idén a szokottnál jóval később fog megtörténni az ujoncozás. A véderő-törvényjavaslat képviselőházi tárgyalása ugyanis a legjobb esetben igénybe fog venni még tíz napot s legalább ugyanannyi időbe fog kerülni, míg a javaslat átmege a főrendiház bizottsági s nyilvános tárgyalásán. Ha ehhez hozzávesszük az ujoncozási törvény megalkotására szükséges időt, ha továbbá tekintetbe vesszük, hogy a készülő végrehajtási utasításoknak a csapatparancsnokságok által leendő bemutatására is igényelni fog pár hetet, könnyen kiszámíthatjuk, hogy az ujoncozás március hó vége előtt semmi esetre nem fog megtörténni. S mint értesülünk, illetékes helyen, csakugyan április hó eleje van az idej ujoncozás időpontjával célba véve.

A „kulai dalárda” folyó évi február hó 2-án alapszabályszerű dalestélyt rendezt. Misor: 1. „Legkedvesebb taným” Mangold K.-tól, előadja a férfi kar. 2. „Isten veled” Zimay Z.-tól, előadja a vegyes kar. 3. „Egyveleg” előadja a dalárda sóló férfikara. 4. „Vig dalra fel” Zsazkovszky E.-tól, előadja a vegyes kar. 5. „Repülj feccém ablakára” soprán sólóval, előadja a vegyes kar. 6. „Die jungen Musikanten” Kückentől, előadja a férfikar. Az előadást tánc követti. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidij személyenként 60 kr. Családjegy 1 frt 50 kr. Fellépítések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

A zombori szerb tanítóképezde nevédekének dal- és táncestélye. Rég látott a „Vadászkürt” nagyterme oly látogatott s kedélyes táncvigalmat, mint a minőt a helybeli szerb tanítóképezde nevédekéi rendeztek f. hó 26-án szegény tanulóitarsaik javára. Itt még a régi jó világra valló, hamisítatlan jókedv s elevenség mutatkozott, hol az ifjúságon nem látszott meg a tetetett blazirtság. A férficsoprot nem vonult vissza a borozó asztalok mellé, hanem táncolt, udvarolgotat, mulatott tüzrel a nagyszámu s igazi tipikus szépségi leánysergeg öröme, élvezetére, a szó szoros értelmében kivilágos kirivradtj, reggeli 6 óráig. Már esti 7 óra után tömegeesen tödult a közönség a „Vadászkürt” fényesen díszített termében, ott láttuk városunknak ugyszólván összes szerb intelligenciáján kívül, számos magyar s német ajku családjait is, kiket a jótékony célon s összetartáson kívül a képezdei jóhírű dalárda szereplése is vonzott. A dalestély, a férfikar által előadott „Pesmom k sreuc” elneklésével vette kezdetét, mit nyomban a nőikar által előadott gyönyörű dallamu „Lyubicia” követett. Azok, a kik először voltak tanui a szerb képezdei dalárda szereplésének, azok igazán kellemesen lepődtek meg e ritka összhangzal s kitünő precizitással előadott darabok hallatára. A tetszészaj minden egygys dal elneklésével ki-kürt, a mely egész frenetikussá növekedett, a vegyeskar által előadott „Zsezsulinka” elneklése után, mely énekszámtól a szünni nem akaró újrázás folytán megismételni kellett. Hasonló tetszéssel fogadtatott Popovits és Birim cseva kisasszonyok kettősadala, kiknek jó iskolázott énekét, a szerb tanítóképezdek közkedveltségű zenetanára: Blazsek Dragutin ur kísérte zongorajátékával. A változatos műsorozat kimagasló pontja volt még Kosztits, Rákits, Péits és Musiczky urak négyes éneke, akiken kívül még Lyubenov és Gyorgyevits kisasszonyok arattak szünni nem akaró tapsokat jó, átgondolt s hatásos szavalatuk által. A dalestély után

mintegy varázstüésre átalakult a tetszészajtól még visszhangzó terem — táncteremmé. Az összes fiatalág tüzzel látott a szerb nemzeti táncnak, a kólónak lejtéséhez. Arcuk kipirult, szemek villogtak, ajkuk mosolygott. Nem hallottak, nem láttak semmit, csak átszellemülve, lelkesedve áldoztak Terpszihore Istenasszonyának, a táncrend minden egyes pontját megújráva, sőt még a csárdásnak is akadtak hívei. Az estélynek ezen feledhetlen szórakozást nyújtó sikerein kívül, még fényes anyagi eredménye is volt. A közel 500 frt bevételnek több mint fele tiszta jövedelem, mely tekintélyes összeg hozzá fog járulni ahhoz, hogy e sikerült táncvigalom méltó koronázásban nyerjen befejezést, ázáltal, hogy számos örömkönyveket fog fakasztani a segélylen részestülendő szegénysorsu szerb képezdei ifjak szeméből.

Értesítés. A „Bács-Bodrogh vármegyei Méhészegylet” t. tagjai már értesültek, hogy a mult évi okt. hó 14-én Ujvidéken tartott méhészeti közgyűlésünk alkalmával hozott határozat szerint, a méhészeti egylet 1888-ik év végével működését mint önálló egylet be-szünteti és az 1889-ik évben egész vagyonával a Bács-Bodrogh vármegyei Gazdasági Egyletbe beolvad, ennek méhészeti szakosztályává alakul. A mennyiben saját érdekünkben fesszik, hogy a beolvadás már legközelebb megtörténjen, felkérem azon t. tagokat, kik a mult évi tagdíjakkal még hátraléokban vannak, hogy kötele-ségüknek eleget tés, a megfelelő összeget azonnal hoz-zam küldjék be. Ez annál is inkább szükséges, mert a méhészegyletnek a tagoknak küldött szakközlönyökért még törleszteni valója is van. A szakközlönyöket illetőleg értesitem a t. tagokat, hogy ugy az országos (Mé-hészeti Lapok), mint a délmagyarországi (Magyar Méh és Ungarische Biene) közlönyöknél némi változás esz-közöltetik, és így a megfelelő közlönyök csak ezen ügy rendezése után lesznek a tagok számára megrendelve. Bresztovácott, 1889. évi január hó 26-án. Jakobb Jo-zsef, a méhészeti egylet volt igazgató-alelnöke, mint a közgyűlés megbízottja.

FARSANGI RECEPT ÉS A SZÉPSÉGVISENY.

Mikor a fenti farsang szót kiírtam, megjedtem, hogy nem tanultam-e meg álomban, tudtomon kívül valami németből származott csodanyelvet, mely a „Pepi-pipi-papi”-nyelvnél is különb s ennek tán egy szavát firkantottam ide véletlenül, olyan furesának tűnt fel. Mégis később meggyőződtem róla, hogy nem vétettem a tiszta magyarság ellen. Nekem szabad ezt tennem, nem vagyok semmiféle összekötötésben a középiskolákkal.

Tehát a legtisztább magyarsággal a farsangról írok. Azt szeretném tudni: mit tart róla a bácskai hölgykö-zönség többsége. Ha ugy egyszerre láthatam volna vala-mennyi arcrándulást s szájbizgyesztést a „Bácska” sze-retreméltó farsangi üdvözlétének elolvasása után, tud-nám a véleményét, így azonban csak képzelem. Halk kacaj, derült gúnymosoly volt rá a felelet, a háttérben, rejtett bosszúsággal. Nemde eltaláltam? Hogyne, hiszen borzasztó igazságtalanság ez. Ilyen vadak. Valjon mit tesznek hölgyeink? Megadják magukat, avagy felveszik a háborút? Sok fejecke fog ezen gondolkozni. „Nem adjuk meg magunkat. Hogy is ne! Kinevetne a világ, ha egy kis ijesztéstől meghátrálnánk.” Első okoskodás. Utána lassacskán alább száll a bátorság, s jön a másik okoskodás. „Mégis csak borzasztó lenne, ha minden báj, minden pompa figyelmen kívül maradna. Hm. Borzasztó.”

Némelyik azt mondja majd: nem megyünk bába. A másik: „csak azért is”. Fures világ igazán. Valjon ki képzeltet bált höl-gyek vagy urak nélkül? Milyen pompás lenne, ha egy kitűzött estére csupa frakk jelenne meg. Vagy ha az összegyűlt „csak azért is” pompás csipkék mellől a frakkok egyszerre eltűnnének. Ez már mégsem járná. Ellonségek közt mulatság nem lehet, ha tehát bálozni kívánnának, okvetlen meg kellene egyezni. De ki en-gedjen? fogják kérdezni. Akiknek nincs igazuk. Pom-pás — mondják az asszonyok — az „uraknak engedni kell.” „Végre — mondják az urak — engedjenek az asszonyok.”

De nem oda buda. Okoskodjunk csak. Nincs igazuk az asszonyoknak, ha a ruhától várják szépségüket. Nincs igazuk, ha férjeiket kincstárnak nézik. (Pardon, nem mondom, hogy szellemi kincstárnak ne nézzék, amit azonban nem igen tesznek.) S végre nincs igazuk, ha kölsőségekben kelnek egymással versenyre, mert itt sem hibájuk, sem érdemük nincs. Tehát ebben engedni kell. De nincs igazuk az uraknak sem, ha azt mondják, hogy az asszonyok tönkre juttatják. Nincs igazuk azért, mert ha a férj az asszonyra bizza a valódkaldást egészen, rosszul cselekszik, tehát nem valódhat mást. Ha pedig ő maga a család Wertheim-je, birjon annak olyan tulajdonságával, hogy semminemű turpisság ki ne ürít-hesse, vagyis csak az okosság határáig legyen engedé-keny. A legtöbb asszony nem tud pénzt szerezni, nem is tudja ugy becsülni. Hitvány férj az, ki arról panas-zkodik, hogy a felesége kicsikarja utolsó fillért.

Nincs igazuk akkor sem, ha azt állítják, hogy a nők provokálják a fényzési versenyt. Nem igaz biz ez. Kik rendezik a szépségversenyeket? Az urak. Mit ju-talmaznak nyilvánosan? A hiuságot s feltűnési viszke-teget, s ezzel együtt a nőietlenséget, mert hát van-e abban nőieség, szemérem, aki odamegy? Ugy ám uraim, nincs joguk szemrehányást tenni, mert önmaguk is hibásak. Veleztülett s így menthető gyengéje az asszony-nak az, hogy tetszeni szeretne. Miben és miálta, a férfi-től függ. Ha ez a fánksütéssel történhetné, abban ver-senyeznének. De hát ki hallott még házasságverseny-ről, szerénység-, vagy egyszerűségversenyről. Ugyan ki-nek jutna eszébe ilyet jutalmazni! Szépségverseny, az az igazi. Uram bocsásd, ennél még a löverseny is tisz-tességesebb, mert legalább figyelembe jó a jóság. Ass-zonyban jóságot keresni nem divat. Innét van, hogy a hiuság s feltűnési viszketeg ugy elterjedt.

A bál, szépségverseny kicsinyben. Mulatni is sze-retne, aki oda megy. S ki mulat legjobban? Aki szép, vagy aki gazdag. Ha szép, még szebb akar lenni, csak-hogy tessék, csakhogy mulasson. Elég helytelen okos-kodás, de igaz. Aki nem szép, feltűnő akar lenni, több-nek látszani, vagy ha csakugyan tehetős, ki akarja mu-tatni, csakhogy hódítson. Így áll a dolog valójában.

Ezen változtatni csak mindkét nem egyestül aka-rata képes. Ha nem tetszik a hiuság, ne hizelegjenek neki. Ha nem tetszik a túlzó pompa, ne hódoljanak

gyáván. A hölgyek pedig szívelejk meg a jóakaró felszólamló farsangi üdvözlőt se ne ijedségből, hanem okos meggyőződésből, emelkedjenek felül a társadalmi hibán s vessenek el mindent, ami hiúság. Ezáltal bebizonyítják, hogy igen is hajtanak az okos szóra, s kényeszerítik az egész férfinemet, oly helyes fogalmat szerelni a női értékről, mint annak van, ki nekik ama keserű, de egészséges fánkokat küldte „a farsangra“.

Ez szép emancipáció lenne!

Mariska.

A közönség köréből.

Dóri Páky György ur Ujvidékről, az ottani helyi lap január 20-iki számának nyitlatterében a következő, hozzánk is beküldött nyilatkozatot teszi közzé:

Nyilatkozat.

A „Bácska“ f. évi 4. számában: „Egy huszárkapitány hóstette“ cím alatt a „Hírek“ rovatában megjelent közleményre vonatkozólag kijelentem a következőket: Alulírott a „Bácska“-nak hogy küldöttem be közleményt azon eseményre vonatkozólag, melyet Spindler cs. kir. huszárkapitány ur az ujvidéki „Magyar Casino“ helyiségében f. 1889. évi január hó 6-án d. u. a nagyszámú kaszinói tagok jelenlétében előidézt: az tény. De ezen cikkem a „Bácska“-ban alulírt napig nem jelent meg.

Azon cikk, mely a „Bácska“ fönt említett számában megjelent, az én általam beküldött cikktől teljesen eltérő, az én általam beküldött cikkel meg nem egyező, miről bizonyosságot a „Bácska“ szerkesztőségének tulajdonában levő eredeti kéziratom tehet.

Ezek után a „Bácska“ említett számában jelzett cikke nézve természetesen felelősséget sem vállalhatok; de felelősséget válllok igenis azon közleményekért, melyeket én küldöttem be a „Bácska“-nak, ha azok a nevezett lapban szóról-szóra közöltettek.

Ujvidéken, 1889. évi január hó 15-én.

Előttünk: *Dóri Páky György.*

Szirmay József s. k.,
cs. kir. huszárhadnagy.

Ivánovics Sándor s. k.,
cs. kir. huszárhadnagy.

Ezen közzététel úgy állítja oda a „Bácska“ hirovatvezetőjét, mintha az az ő beküldött közleményét megfoghatlan okokból szándékosan elferdítette volna. Ezen fölvetés vagy ráfogás szembeszökő abszurdum, mert föl sem tehető, hogy egy kényes ügyben más értelmű tényválatot koholjon ki az, aki első sorban felelős érte és aki a helyszínén jelen sem volt. Egyébiránt ha Dóri ur jónak látta a maga tisztázására a „Bácska“ szerkesztőségét kompromittálni akarni: nekünk éppen semmi okunk sincsen a tényleges igazságot leplezgetni.

A „Bácska“ kifogásolt közleménye betűszerint így hangzott:

„Egy huszárkapitány hóstette. Az „Ujvidék“ folyó évi 1. számában egy tárcsa jelent meg a Szilveszter estéről, melyben egy ujvidéki kisasszonyra vonatkozólag a következő megjegyzés fordul elő: „P L kisasszony sem panaszkodhatik Fortuna istennőre. Egy díszes kiállítású emlékkönyvet nyert „Senki sem kerül ki sorsát!“ felirattal. A könyv első lapja ügyes kiviteli rajzban menasszonyt ábrázol, abban a pillanatban, midőn az oltárhoz vezetik.“ Ezt a megjegyzést — melynek története Ujvidéken a közbeszéd tárgyat képezi — a nevezett kisasszonynak udvarlója az O-Kéren állomásozó, Spindler cs. és kir. huszárkapitány, szörnyű zokon vette, amennyiben a magyar kaszinóban karddal az oldalán egyre várta a szerkesztőt, hogy felelősségre vonja. Majd midőn az nem jelent meg, a cikk íróját összegazemberezte és akasztófára valónak deklarálta. Azután az „Ujvidék“-et olvasó polgárok kezéből kiragadta a lapot s összegyűrés után, a földre dokta. Levelezőnk, ki erről az esetről azonnal értesítette lapunkat, csak azon csodálkozik, hogy nem találkozott a kaszinóban a 40—50 ott üldögélő s folytonosan inzultált civisek közül egy is, aki a kapitány urnak megmagyarázta volna, hogy az elégtételkérsnek ez a módja nem igen fér össze a tisztai bojt lovagias komolyságával.“

Dóri urnak közleménye pedig, melyért a felelősséget elvállalja, szó szerint így szól:

Az a katonai önkény.

Vajjon jogállamban élünk-e vagy katonai államban? A tisztai bojt felhatalmaz-e valakit arra, hogy az a valaki a sajtószabadság törvényeit lábbal tiporja, a szabad szólást és gondolkodást elfojtsa vagy terrorizálja? Ezt kérdik uton-utfélen egymástól Ujvidéken a békés polgárok vasárnap (f. é. január 6.) óta, vagyis azon idő óta, a mikor Spindler, O-Kéren állomásozó cs. kir. huszár kapitány megengedte magának azt a hősies vitézéget, hogy az „ujvidéki magyar kaszinó“ termeiben föl s alá járkálva, oldalán a kardot csörtetve s mint egy dühödő fenevad, orditva keresse az „Ujvidék“ szerkesztőjét hogy felelősségre vonja a lap ez évi első számában megjelent tárcaközlemény miatt, s hogy a szerkesztő véletlenül nem jött a kaszinóba, akkor a tárcacikkirót összegazemberezte, akasztófára valózza s mert az a felbőszült kapitány előtt nem jelentkezett, hát a békésen olvasgató tagok kezéből a lapot kiragadja s azt összegyűrve eldobja stb. Hosszas volna leírni azt a botrányt, mit a kapitány a kaszinó helyiségében — kitűnően adva a lovag szerepet — majd 2 órán át a kaszinói tagok legnagyobb megütközésére lejátszott. A kvalifikálhatlan és megbecstelenítő kifejezéseket, miket a kapitány ott folytonosan kiabált e lapok hasábjain az olvasó közönség jó izlésének sértése nélkül lehetetlen leírunk, elhallgatjuk. De kérdezzük: vajjon hogy történhetett ily jelenet meg abban a kaszinóban, melynek egy Bendé Imre, Parchetich Félix, Móricz Pál, Rohonyi és sok más jeles tagja van? Hogy eshetett az meg, hogy a dühögő, bortól felhevült kapitányt, ki a szerkesztőt, illetve a tárcacikk íróját, kardját csörtetve lezuráll fenyegette, sem a kaszinó jelenlévő két elnöke, sem a választmányi tagok egyike is, nem utasította rendre? hanem engedte, hogy az az egy szál tiszt 40—50 „cibilt“ ott terrorizáljon s elnézte, hogy a tagok egyikét-másikat sértgesse, mint pl. megsértette Molnár református lelkész, kinek kezéből a lapot kiragadta, vagy az egyik tanárt, kit folytonosan fixirozott s mert

talán benne gyanította a cikkirót, összeszidózott, vagy a kir. altágyaszt, ki elég bátor volt azt mondani, hogy a kifogásolt cikkben semmi olyas okot nem lát, mi a dühögést indokolná stb. A kaszinó méltóságát minden körülmények között meg kellett volna óvni, hol ily jelenetnek nem lett volna szabad előfordulnia s figyelmeztetni kellett volna a lovagias elégtételt adni kívánó kapitányt, hogy az ily erőszakos és durva fellépés lehetett valamikor a középkorban lovagias, de jelen korunkban éppen nem az. A kapitány botrányos fellépése és magaviselete az összes kaszinói tagokat megbotránkoztatva s annál kinosabban érintett minden jelenlevőt, mert a kapitány fellépése teljesen indokolatlan, a menyíben a „szép hölgy“ kinek a kapitány elégtételt kívánt szolgáltatni a jelzett cikkben éppen nincs sértve. Ha meg van sértve, úgy most sértette meg azt a kapitány — ki jelenleg nejtől elváltan él — jogtalan beavatkozásával, amennyiben az általa okozott botrány közbeszéd tárgyat képez az egész városban. Kiváncsiak vagyunk a kaszinó választmányának eljárására nézve s arra, hogy szerez elégtételt ugy a megsértett egyes tagoknak, mint a megsértett kaszinónak?

Ujvidéken, 1888. január hó 7-én.

Egy kaszinói tag.

Ezzel részünkről az ügyet befejeztük azzal, hogy értelmes és tisztességtudó emberek a szembenálló nyilatkozatok értéke fölött könnyen fognak megállapodhatni.

Naptár.

Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
29 Kedd	Sal. Fer.	Adelgunda	17 N. Antal
30 Szer.	Adelgunda	Márton	18 Athanas.
31 Csüt.	Nolask. Péter	Virgilius	19 Makarius
1 Pént.	Ignác vért.	Brigitta	20 Eutim

Felelős szerkesztő: **Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.**

Helyettesít:

Laptulajdonos és kiadó: **BITTERMANN NÁNDOR.**

NYILTTÉR.*

A „Bácska“ 1889. január 25-iki számában foglalt árverési hirdetésre vonatkozólag saját jönevem és becsületem megóvása érdekében kötelességem tartom összes ismerőseim tudomására juttatni, hogy én Weinberger Mór urat távolról sem ismerem, hogy soha semiféle váltót se más, se magam javára alá nem írtam s hogy épp ezért e váltóügy a bünyefitő törvényszék előtt várja végleges igazságot lebonyolítását.

Zombor, 1889. január 27.

Bikár Pálné sz. Adamovics Zsófia.

A „Zombor és Vidéke“ szerkesztője lapjában minduntalan foglalkozik velem, mintha legalább is valami országot vagy vármegyei híru férfiú volnék. Legutóbb lapja f. é. január havi 6. számában ítélt el a zombori kir. járásbírósg és törvényszék által, irván, hogy ellenem hét fenytőt vizsgálat van folyamatban. Kettőt tudok; de az eredménytől nem félek; mert tudom, hogy tetteimben nem önkény és erőszakoskodás, hanem állásomból kifolyó kötelességem és saját rendszertetem vezérelt. A szabadkai törvényszéki ügyet illetőleg már szerkesztő-üggyvéd ur kezei között van a kir. ítéltőháza határozata, tehát jól tudja, hogy fel vagyok mentve; hát akkor kit akar ennek hánytorgatásával ijesztgetni, vagy kire akar hatni?

Azt, hogy a bíróságot, arrai lletékes tényezők, miért bízták reám, megfelelnek az elért eredmények. Az 1888. évben az évi összes előírást benyújtottam, de a községi pénztár is oly helyzetben van, melyben az utóbbi években sohasem volt s nemcsak az 1888. évben reá hárukt kötelezettségeknél volt képes megfelelni; de a múlt évekről származó, ezekre menő adósságait is törlesztetem. Persze a rend sem tetszik mindenkinek, s ilyenek aztán gyujtogatnak, a „Zombor és Vidéke“ pedig bátorítani látszik őket.

Végül kijelentem, hogyha még akárhányszor is megítélt lapjában, olyan községi bírónak tartom magamat, mint a milyen ügyvéd a t. szerkesztő ur.

Sztanisics, 1889. január 28-án.

Pócz András,
közs. bír.

* Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetmény.

A kulai gör. kel. hitközség elhatározta, hogy a vagyonához tartozó üres telken házat fog építeni. Ennélfogva **folyó évi február hó 17-én délutáni 2 órakor** a gör. kel. iskolában végbemenendő árverés fog tartatni, melyre a szakértők ezennel meghivatnak.

Az előre megállapított költségvetési összeg 3500 frt.

A kőmives, ács és asztalos munkák külön fognak elárvereztetni. Minden egyes árverező köteles az árverés előtt a költségvetési összegnek 10%-át mint bántépnt letéteményezni.

A tervezet, költségvetési átalány és az árverési feltételek az árverezés napjáig az elnöknel megtekinthetők.

Kelt Kulán, 1889. évi január hó 19-én.

Kulyancsity György,
elnök.

3—3

Zombor, 1889. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából

A legújabb „Excelsior“ és „Halifax“ korcsolyák

kaphatók

Goldfahn Sándornál
Zomborban, fűtca.

Ugyanott igen nagy választékban tombola és lottó, ugyszintén báli és farsangi tárgyak u. m.: virág- és tolldíszek, báli legyezők, keztyűk, a legkülönbéle és legfinomabb szalag és csipkeneműek, párisi derékfűzők (Mieder), zsebkendők és fehérműek, továbbá a férfivilág számára báli ingek, keztyűk, nyakkendők stb. a legjutányosabb áron kaphatók. 3—3

10877. sz.

tkvi 1888.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csibere szül. Tóth Lidia és társai végrehajthatóknak Klinovszky János és társai mint néhai Klinovszky Márton örökösei végrehajtást szenvedők elleni 150 frt és 200 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírósg) területén lévő, Nemes-Militicsen fekvő, a nemes-militicsi 530. számú tkjvben Klinovszky Márton nevén álló A. alatt foglalt 1975/a hr. számú 2 hold 1000 öl szántóra 477 frt, 912/b hr. sz. 1469 öl szántóra 141 frt, 913/a hr. sz. 712 öl szántóra 68 frt és 1974 hr. számú 7 hold 800 ölnyi szántóra 1424 frt; továbbá a ns.-militicsi 1079. sz. tkjvben Klinovszky Márton nevén álló A. alatt foglalt 220. hr. 215. ö. i. sz. ház és 642 öl beltelekre 493 frt, 888. hr. sz. 536³/₁₃ ölnyi kenderföldre 93 frt, végre a 889. hr. számú 560 ölnyi kenderföldre 100 frtban ezennel külön-külön megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi május hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Ns.-Militics községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni érdekelők az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bántépntnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi november hó 30. án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Üzlet bérbeadás.

Zombor városában a Flórián-utca 339. számú „Schwarzer Bruder“-hez címzett, 19 év óta fenálló **korcsma-üzlet,** családi körülményeknél fogva 1889. évi május 1-től bérbe adandó.

Huck Vince,

3—1

vendéglő-tulajdonos.

A Népbank bejegyzett takaré- és hitelszövetkezet Zomborban.

Meghívás.

A zombori „Népbank“ részvényesei tisztelettel meghivatnak a rendkívüli közgyűlésre, mely 1889. évi február hó 1-én délutáni 3 órakor a Bank helyiségében Zomborban meg fog tartatni.

Napi rend:

1. Az igazgatóság javaslata, az alapszabályok 2., 26., 30., 31., 32. és 36. §§. megváltoztatása iránt.

Zomborban, 1889. évi január hó 28-án.

Bikár Simon,
elnök.

613. szám.

fig. 1889.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásába kebelezett Gákova községében építendő község-ház felépítésének biztosítása céljából Gákován 1889. évi február hó 17-én d. e. 10 órakor a község-házánál nyilvános árlejtés tartatik.

Kikialtási munkadíj 4000 frt. A részletes árlejtési feltételek és műszaki tervek Gákova község elüljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zombor, 1889. évi január hó 25-én.

Poppovics Dusán,
főszoigabíró.

3—1